

Govor: mag. Dejan Turk, predsednik Zdrúženja Manager
Check against delivery

Januarsko srečanje in 25. obletnica Zdrúženja Manager

Pred 25-letmi smo gledali, kako pada berlinski zid. To je bila obljuba nove dobe. To je bil čas, ko so ideali ponovno dobili krila. V Evropi in v Sloveniji. V zraku se je čutilo vznemirjenje, a tudi napetost in zaskrbljenost, kaj bi lahko prinesla uresničitev sanj o samostojni državi. Del tega pozitivnega gibanja je bil tudi slovenski management, ki je pred četrto stoletje združil razdrobljeni ceh v eno organizacijo z nalogo: dati managerskemu poklicu strokovno in družbeno veljavo.

Čeprav leta 1989 znanja o tem, kako preživeti v konkurenčnem mednarodnem okolju, ni bilo veliko, je tedanje kolegice in kolege gnalo naprej zavedanje, da brez delujočega gospodarstva ne bo razvoja države. Zato so skozi Zdrúženje Manager krepili svoje znanje in oblastem posredovali predloge, kako oblikovati učinkovito poslovno okolje. Brez dvoma je težka devetdeseta leta Slovenija uspešno prebrodila predvsem zaradi takratnega managementa; in del zasluge za to nosi tudi Zdrúženje Manager.

Danes, ko smo Slovenci tako nezadovoljni, pogosto pozabljamo, da živimo bolje kot pred četrto stoletje. Toda tudi naša pričakovanja so višja, kot so bila. In prav je tako. Naš managerski poklic je še posebej izzvan. Prvi predsednik Zdrúženja Manager, danes 72-letni Ivo Marenc, je nedavno proces lastninjenja Slovenije opisal s štirimi besedami: idealizacija – privatizacija – tajkunizacija – pogrom nad managementom.

Tudi sami managerji spoznavamo, da smo v zadnjem desetletju naredili marsikatero napako, da smo na nekem odcepu narobe zavili. Ne vsi, a vendar preveč ljudi se je pustilo zapeljati sirenam lastninjenja. Verjamem, da če bi se s tem, kar vemo danes, lahko vrnili nazaj na tisto križišče, bi se mnogi odločili drugače.

Toda biti general po bitki je najlažje. Veliko bolj plodno je, da iz vsake lekcije potegnemo nauk za naprej. Zato znotraj združenja poteka intenzivna razprava o teh temah in kako uveljaviti standarde profesionalnega, in etičnega managementa. Z javnim križanjem ljudi, ki so naredili napake, lahko samo nahranimo populistični interes javnosti in utrdimo nevarno premiso, da ti ne sme spodleteti, ker slovenska družba ne oprošča. Niti takrat, ko bi bilo to zanjo koristno.

Če sledite javnim pogovorom o vlogi, ki jo imamo managerji, vidite, da ni pomembno, kaj kot manager ustvariš, temveč koliko dobiš. Te dni smo lahko spremljali polemiko o prejemkih

managerjev v državnih podjetjih celo v parlamentu. Pomembna je le višina menežerske plače, brez povezave na poslovno uspešnost. Kot da ne gre za dve plati istega kovanca!

V Združenju Manager se zavzemamo za stimulatívno plačilo, a le za dobro opravljeno delo. Za podjetje je zagotovo najdražji manager neuspešen manager. Politiki zato sporočamo: razpravljajte o tem, kaj ključnega je treba spremeniti, ne o tem, kaj je všečno javnosti. Osredotočíte se na dobičkonosnost podjetij in ustvaríte razmere, ko bodo podjetja želeli voditi sposobni posamezniki, ki so visoke cilje sposobni doseči. Takrat bo tudi državni proračun bolj poln.

Ob 25-letnici smo se v združenju ozrli skozi našo zgodovino in ugotovili, da smo se v pogovorih z oblastjo od nekđaj zavzemali za spodbudno gospodarsko okolje. Za gospodarske težave Slovenije je sicer najlažje s prstom pokazati na managerje, toda managerski ekcesi se sploh ne bi smeli zgoditi in se tudi ne bi mogli, če bi pravne in regulatorne institucije opravljale svoje delo. Toda težav države s pravnim redom ne moremo in ne smemo reševati managerji.

Kar moramo in smemo pa je, da s svojimi predlogi sodelujemo pri oblikovanju ekonomske politike. Kar nas duši je, da so predlogi izpred petih, desetih, celo 20 let še vedno na isti mizi! Glas gospodarstva je praviloma preglasovan z ulico in političnimi preračunavanji. Zakonodaja se nenehno spreminja, ker ni dovolj domišljena in ker se ne upošteva stroke. To povzroča nestabilnost in ustvarja nepotrebne stroške.

Za preboj potrebujemo državnike, ki bodo slišali in razumeli stroko, ter postavili smiselna pravila igre. Slovenci smo izjemno prilagodljivi in izvirni. Ko vemo, kje so meje igrišča in kakšna so pravila, smo lahko najboljši. Managerji vemo, da opravljamo pomembno, zahtevno delo, toda na to, kako delamo, kakšen je seštevek naših mikrodejanj na makroravni, je odvisno od pogojev, ki jih zariše politika. Zato moramo te pogoje zarisati skupaj.

Ko bomo praznovali 50-letnico Združenja Manager, verjamem, da bo na tem mestu stal predsednik ali predsednica združenja, ki bo oznanil, da je bilo leto 2014 tisto leto, ko se je v Sloveniji začela pisati nova gospodarska zgodovina. Ko je politika spoznala, kako mora podpreti gospodarstvo in oblikovati spodbudno gospodarsko okolje, ki je privlačno za tuje in domače investitorje. Ko so socialni partnerji stopili skupaj in se dogovorili za pot, v kateri je vsak pridobil mnogo več, kot je žrtvoval.

Ko so managerji vso svojo energijo in znanje usmerili v podvajanje dodane vrednosti, in da je bilo leto 2014 tisto leto, ko so mediji nehali trgati družbeno tkivo in so postali vez, ki je ponovno utrjevala upanje in zaupanje v slovenski družbi. Verjamem, da bo leta 2039 predsednik Združenja Manager oznanil, da smo izpolnili pričakovanja, ki smo jih strnili v Zavezi za uspešno prihodnost 15/2020, saj smo se umestili med najrazvitejših 15 evropskih držav. Še več. Smo na poti med 15 najrazvitejših držav na svetu.

Vsega tega smo Slovenci sposobni – ko stopimo skupaj in imamo isti cilj, lahko ustvarjamo prihodnost.

Naj zaključim z napovedjo, kakšni bodo glavni poudarki Združenja Manager v letošnjem letu, s katerimi v praksi uresničujemo Zavezo 15/2020. Če smo se lani ukvarjali z uveljavljanjem profesionalnega, etičnega managementa, navijanjem za sodobno delovno-pravno in insolvenčno zakonodajo in promocijo ženskega managementa, bomo letos še vedno krepili profesionalni, etični management, osredotočili pa se bomo še na pravičnejšo obdavčitev dela ali socialno kapico ter na projekte za boljšo prihodnost mladih. Vse to potrebujemo, da spravimo Slovenijo v dobre tirnice, zato bomo tem trem nalogam posvečali veliko naše energije.

To bomo počeli v skladu z na novo definiranim poslanstvom, da pot do skupnega napredka, ki ga vidimo med 15 najrazvijteših držav v Evropi, vodi preko odgovornega voditeljstva in strokovnega managementa. In da je pomembno, da dobre rezultate dosežemo na pravi način.

Ker kot predsednik združenja ne bom imel več veliko takih priložnosti, kot je današnja, bi rad z vami delil še osebno izkušnjo. Prevzemam vodenje podjetja Vip mobile, ki je prav tako kot Si.mobil del skupine Telekom Austria. Izziv pred mano je velik. Vodil bom podjetje s približno toliko uporabniki, kot ima Slovenija prebivalcev. V državi, ki je - v nasprotju s še vedno prisotnim predsodkom – pravzaprav dežela priložnosti, kateri je lani BDP zrastle za skoraj 4 odstotke. Globoko verjamem, da je gospodarski uspeh Srbije tudi posledica prave ekonomske politike donedavnega gospodarskega ministra **Saše Radulovića**, ki je nedavno izjavil, da je *najboljši način za podporo gospodarstvu zniževanje davkov; predvsem tistih na plače*. Slovenija, na drugi strani, je brez ministra za gospodarstvo že 70 dni.

Zaradi selitve v drugo državo sem imel v zadnjih nekaj tednih veliko opravka z birokracijo in izkušnja je filmska. ... Ne požigajte mostov za tistimi, ki odhajamo. Kajti želimo se vrniti nazaj, obogateni z mednarodnimi izkušnjami, ki lahko Sloveniji koristijo. Ne požigajmo mostov med nami, kajti potrebujemo drug drugega. Ne požigajmo mostov in ne dovolimo, da o Sloveniji in v podjetjih odločajo drugokategorniki. Kajti zmožni smo velikih stvari. Zmožni smo ustvariti dobro prihodnost.

(aplavz)

Za tango sta potrebna dva. Ni dobrega gospodarstva brez dobre politike in ni uspešna politike brez uspešnega gospodarstva. Zato k besedi vabim prvo predsednico vlade mag. Alenko Bratušek.